Karins vittnesbörd – Del 3

Spara som PDF

”Berättelsen om hur jag kom in i Livets Ord... och vägen ut därifrån”

Del 3: Från tiden på Livets Ord

Dagboksanteckningar under tiden på Livets Ord

1987 började jag skriva dagbok för att försöka få ihop mitt liv, som jag upplevde var kluvet i två halvor där ingen förbindelse fanns. Om jag skrev vad jag gjorde borde jag kunna se ett samband, resonerade jag. Det fanns en fog emellan mina två liv, som aldrig ville sluta synas.

Min pappa Viktor hade dött i september det året, 1987, och jag hade varit hemma i min by, Lund, för begravningen. Av olika skäl blev begravningen uppskjuten och jag kom att stanna hemma i hela tre vackra höstveckor. Under den tiden hittade jag tillbaka mitt gamla jag, som jag värjt mig mot förut, även när jag varit hemma. Kort sagt, jag hade slappnat av. Det hade jag nu förstås lärt mig att akta mig för.

Under åren på Livets Ord skrev jag också många brev, men långt ifrån alla skickades iväg. Jag ville berätta och inspirera mina gamla vänner från mitt nya liv vid fronten. Många brev sparades, och ur dem kommer jag att citera här.

Uppsala 1987-01-20

Hej på dig!

Det känns verkligen som länge sen vi hörde av varandra! I kväll är jag ledig så jag tänkte skriva någon liten rapport. Lediga kvällar är något mycket ovanligt. Jag jobbar mest kvällspass nu för tiden och när jag är ledig är det ofta för att kunna vara med på något på kvällstid. Sedan 1/9 1986 har jag gått som timanställd på egen begäran, det är fritt och trevligt. Jag kan jobba mycket och jag kan jobba lite, morgon, kväll eller natt. Lediga mornar har jag massor. Går till jobbet vid 13-tiden.

Sen tidigt i höstas har jag M, min kompis, här på lunch varje dag. Det är otroligt välsignat. Det går tack vare att jag nu jobbar mest eftermiddagar. Det är så trivsamt att ha någon att laga mat till och äta med. Man får mat-fantasi och slarvar inte hur som helst. Och man har någon att överraska. M. går andra året på Livets Ord och jobbar också på eftermiddagarna. Om inte det här med lunchen hade varit, hade vi nästan inte kunnat ses på hela året, och tappat kontakten.

Varje måndag är jag på cellgruppsmöte. Vi träffas hos ett rart äldre par som har en liten villa. Frun har blivit helad från flera års yrsel. Cellgruppen är sammansatt av de mest olika personligheter. En kille från Island är snart färdig agronom. L. är sjuksköterska på psyket och åker snart ut som missionär. Två ensamma mammor är med, med stora behov. A, som går tvåan på Livets Ord, jobbar på Soc i Gottsunda. E. är i min ålder, kommer från Norrbotten, blev frälst som en sista utväg. Ledare är I. och C. som är värda all heder. Hela hösten har vi bett och fått undervisning om bön utifrån Bibeln. I. är en märklig bönekvinna. Vi går också ut och vittnar, hittills har vi varit 3 gånger ute på gator och torg och fått samtal alla gångerna. Vad det handlat om i församlingen hela hösten har varit bön och evangelisation.

1987-11-10

Hej på er!!

Tiden har gått fort sedan vi sågs sist. Det var roligt fast det inte blev så länge.

Sedan jag kom tillbaka till Uppsala har tiden varit fylld med arbete. Jag har gått ett flertal extra pass, heldagar och nätter. "Produktionen" har varit hög. En dag fick vi därför tårta från klinikledningen. Men det har blivit en väldig röra när alla går extra pass och har ledigt när de skulle ha jobbat och personalen egentligen inte räcker till. Jag har ändå tyckt att det varit roligt. Det finns någonting i mig som bara sätter ny fart när andra börjar klaga och se dystra ut.

Sista veckan har jag varit hemma pga en ovanligt elak halsinfektion. I fredags var jag tvungen ner på stan i ett ärende. Plötsligt fick jag idén att jag skulle köpa en riktigt billig kassettradio. Min gamla har tröttnat. Jag gick in på en affär och fann en som kostade lite över två hundra på rea. Köpte den raskt och åkte sedan hem.

Vad jag har haft glädje av den nu när jag har varit hemma! Jag har lyssnat på en bandserie som heter Övervinnande tro, och blivit stärkt och glad på insidan. När man jobbar och jobbar går det åt kraft, fysisk, psykisk och andlig, allt rinner ut. Man håller sig "flytande", men tänk vad det är skönt att riktigt få lyssna och

lyssna och påminnas om grunden man står på och göra den fast. I februari börjar undersköterskekursen.

Jag lever ju i en församling med vida vyer. Så världen kommer så nära. Enskilda personer och team åker ut och predikar i många länder. I alla länder i Europa, speciellt östländer, i Indien, Bangladesh, Pakistan och afrikanska länder. Nyligen sändes rockgruppen Jerusalem ut på en tremånaders turné i Östeuropa. Hörde på mötet i söndags att de blivit inspelade av ungersk TV. Det blev ett 30-minuters program som ska bli årets nyårsshow. De andra östländerna ville också köpa in det! Med salta bibliska texter.

Vi bad också för två muslimmissionärer i församlingen, som nu åker till Istanbul för andra gången. I våras när de var där startades en grupp av kristna iranier, kanske ett 30-tal. Ulf Ekman sa när vi bett för de två: "*Vi är kallade att ta de hårda ställena. Kaleb sa: Ge mig bergsbygden. Vi är kallade att gå in i sådana områden som Centralasien, Nepal, Tibet.*"

En ung familj som jag känt ända sen Umeå-tiden har åkt till Singapore för att öppna ett missionskontor där, från vilket vår Asienmission skall organiseras. Världen känns så åtkomlig när man hela tiden ser människor åka ut och komma tillbaka. Aldrig någonsin har det funnits så många människor på jorden, och en stor del av dem bor i Asien. Många tillhör vår generation eller är ännu yngre, och de flesta har aldrig nåtts av evangeliet. Jag tänker på orden "Jordens dyrbara skörd", ur Uppenbarelseboken.

Varje höst har Ulf ett eget seminarium. I fjol handlade det om människan, ande, själ och kropp, och i förfjol om Abrahams tro. Förra veckan hade han seminarium igen. Under ett av kvällsmötena var det en stor delegation på besök! Biskopar, teologer, lokala pastorer och några ur redaktionen för Kyrkans Tidning. Även Maranataledaren var där, fast han nog inte kom i sällskap med de övriga. Dessutom var där en delegation religionslärare från Örebro. Jag visste ju inte det medan jag satt på mötet, men det kändes i luften att det fanns religiös kritik. Jag gissade då på religionsredaktionen på Sveriges Radio. Det var väl inte så dåligt gissat!

Ulf predikade då mycket enkelt. Han berättade vad vi tror på. Att Gud är verklig och talar och handlar i dag med människor, att han gör under. Att Jesus Kristus från Nasaret har uppstått från de döda och att hans blod är försoningen för våra synder. Det finns evigt liv, evig död, himmel, helvete, änglar, demoner, och det är verklighet i dag, 1987. Att han som skrev 1/3 av Nya testamentet, Paulus, talade i tungor, drev ut onda andar och botade sjuka genom handpåläggning, och att

detta inte upphörde med den sista aposteln, utan händer idag överallt.

Allt han sa lät kontroversiellt, och är det säkert till en del också för er. Det är den gåva han har: att göra andliga saker verkliga in i vår tid. Som om de inte vore verkliga! Ulf har en gåva att provocera folk med sanningen så att de måste vakna och ta ställning - för eller emot.

Det här är faktiskt en välsignelse. Det har förutsättningarna att bli Sveriges räddning. När Gud tycker att det går för långt sänder han profeter. Det blir då en väldig kalabalik. Säkert låter mycket konstigt för er, men ha is i magen och gå inte på allt som ni hör.

Ulf är bra som förebild när man hamnar i samtal eller diskussioner t.ex. på jobbet. Han är aldrig rädd. Bara man inte kompromissar kan man vara alldeles trygg. Endast för sanningen förmår vi något. Exempel: de tre männen i den brinnande ugnen.

Ulf är utmanaren inom svensk kristenhet. Han utmanar kristna på de punkter där de har en oklar eller obiblisk bekännelse. Han utbildar de okunniga, och han uppmuntrar var och en som verkligen vill följa Jesus. Jag är glad att ha en sån pastor, han är en person att lita på. Han målar inte ut någon bekväm väg utan säger som det är.

Han har utmanat, utbildat och uppmuntrat mig, och på ett (faktiskt) mirakulöst sätt plockat upp och hjälpt mig när jag fallit.

En gång var jag i en väldig, allvarlig, lång tvivelsröra. En del hamnar ju i sånt. Jag hade försökt tänka ut och få till saker utan ände, och var till sist trött på alltihop och öppen för förändring. Gud såg det. jag gick på stan, och träffade då helt oförhappandes hela familjen Ekman utanför St. Per. **"*Hur är det?*"** - I korta drag beskrev jag läget. Skämdes en hel del, fast deras attityd av förståelse hjälpte upp situationen. Jag såg på Ulf att han var rätt förtjust över att jag äntligen berättade hur det var.

Ett par timmar senare var jag ute och sprang i Storvretaskogen med en kompis. Plötsligt är det något som lämnar mitt huvud och verkar flyga upp över talltopparna. Det är som om en jättenäve landat rakt ner i mina förvirrade tankar, så att de skvätter åt alla håll. Plötsligt tänker jag fridfulla, rena glada hoppfulla tankar. Flera månaders dimma har lättat. Jag kände igen näven, det var min pastors näve. Den som är dimensionerad för att ta svåra territorier ur händerna på denna världens furste. Ulf och hans fru hade bett för mig i bilen på vägen hem!

Andlig kraft är inte bara till för andra religioner och sekter. Där finns andlig kraft, men den kommer inte från Gud. Den som verkligen har andlig kraft är Gud själv, och Jesus sa: "*Ni skall få kraft, när den helige Ande kommer över er*". Det är den kraften som tränger bort ondskans andemakter i himlarymderna och utbreder Guds rike. Den kraften som Jesus var smord med.

Nu ska jag berätta något som ni kanske inte alls tror på. Men jag skriver det här brevet för att jag inte vill att ni ska gå och undra, därför delar jag med mig ganska öppet.

Ett tag ganska nyss gick jag och undrade varför Ulf måste vara så aggressiv. Jag menar då inte kolerisk, utan just det här att varje fiende prompt måste mötas. Jag tänkte och grunnade och gnällde lite inför Gud. Jag fick be för att komma fram till vad det egentligen var som jag kände. Då klarnade det, när jag bett, och jag blev glad. Dagen efter satte jag mig åter ner för att be över detta. När jag börjat, tog den helige Ande över. I stället för att jag talade, kom den helige Ande över mig. Det kändes som en mild kraft. "*Det finns vishet som du inte kan komma fram till genom att tänka*", började han. Sedan sa han några andra saker, om församlingen. Sedan kom det: "*Du ska be för honom. Ulf behöver styrka. Han är kallad att konfrontera. Allt i dig, som ej är underställt Kristi lydnad, konfronteras, ställs mot väggen tills det kapitulerar. Välsigna honom. Han är i min tjänst.*"

Och efter en stund kom orden:

"*En ande av krig... Över hela världen ska slutstriden stå. Alla människor vill Anden nå. Segern skall bli ljuvlig till slut. Och varje människa får vila ut. Vederkvickelsens tider kommer då. Inför allas ögon skall Jesus stå.*"

1991-05-14

Jag kommer ihåg alla gånger jag hört från den helige Ande om förändring.

1974, när jag lämnade Umeå! Ett dynamiskt år, som ledde mig hit.

1983, när jag avslutade tiden i Svenska kyrkan efter samtalet med kyrkoherdeparet. Och gick in i Livets Ord!

1979, när jag kom till Uppsala och Kristna Bokstugan för första gången, det var i oktober, och jag visste att jag skulle stanna - på en enda dag.

Eller när jag "visste" att jag skulle ändra min årsprenumeration på Hemmets Vän till halvår, och tidningen sen "dog" i juni! (bröt med Trosrörelsen). Sedan kom

Trons Värld!

Jag har vetat i förväg när folk skulle lämna församlingen.

Jesus visste i sin Ande, vad människor tänkte, Mark 2:8. Och han handlade på den informationen, Mark 3:23.

När det gäller Uppsala: folk ska komma, folk ska flytta – av samma anledning.

Det kommer att bli en förvandlad stad. Djävulen, denna världens ande, måste släppa den. I många avseenden även flytta. Gud har SIN HAND över Uppsala idag. Det blir som Tulsa var, på 70-talet. Gud har tider och stunder för städer! A new day for Uppsala!

1992-01-11

Våra liv består till stor del av under. Vi kan säga: Gud rörde vid mig. Det kom en ängel.

Mörkret upplöstes, jag blev tröstad. Fylld av tacksamhet ser jag hans välsignelser mot mig.

Dagen innan kanske var mulen och grå, horisonten låg. I tankarna rådde snöyra. Inget kunde klart urskiljas. En annan dag konfronterade du mörkrets makter. Du stod emot i kraft av blodet. Du kämpade och visse att det var segra eller dö som det handlade om. Du insåg att det inte var synd om dig. Du stod fast. Flera dagar senare insåg du att du hade vunnit. När all rök och allt damm lagt sig, såg du: jag vek mig aldrig, jag stod fast, och jag proklamerade sanningen. Det fungerade.

Så är våra liv, det är ljuvlighet och krig.

Vi ser våra svagheter och områden där segern syns vara långt borta och förfasar oss.

Fadern älskar oss. Han förbarmar sig över barnen, ser att vi är stoft. han lämnar inte vår själ åt dödsriket. Hans ljuvlighet kommer över oss när vi minst väntar det, han säger:

"*Du är min.*"

1992-02-02

Vad har Gud visat mig?

DE ORD SOM GUD TALAR TILL DIG KOMMER UR HANS VETANDE OM VEM DU EGENTLIGEN ÄR. Ps 139:16

Orden han talar till dig formar ditt liv.

Till Abraham sa han: "Du ska bli en fader till många folk."

Gud talar till varje individ.

DET ÄR UPPENBARELSE.

DETTA ÄR VAD DU ÄR.

Håll fast vid de orden, de är din integritet.

Jag är i Guds vilja när jag är ett med församlingen, dess mål och syften. Församlingens syften är ett med Guds vilja. Församlingen mål är över mina privata mål. Utan församlingen är jag en nolla. Utan Jesus är församlingen ingenting, utan smörjelsen är församlingen en meningslös verksamhet. Utan Jesus vore jag död. Vi har makt i Jesu namn att bryta ner djävulens fästen här. DE ORD SOM GUD TALAR TILL FÖRSAMLINGEN KOMMER UR HANS VETANDE OM VAD SOM EGENTLIGEN PÅGÅR, OCH UR HANS PLAN VAD SOM EGENTLIGEN SKALL GÖRAS. Hans plan står i Bibeln. Detaljerna uppenbarar Anden för församlingen i rätt tid. Du som har öra, hör vad Anden säger till församlingen!

Uppsala 1992-03-08

Hej Anja!

"Spegeln" har blivit mycket finare. Verkar som om ni fått ny utrustning? Jag gillar dina sammandrag av predikningarna. Man kan få ut så mycket av ett litet sammandrag.

Har varit på möte. Nu är jag ju ledig på helgerna. Det är ganska tufft att orka med på veckorna, men det går. Nu är praktiken i Gimo snart slut. Jag har haft en jättefin praktik och jag känner verkligen att Gud har förberett den för mig. Ingen annan ville gå i Gimo, det är för långt bort. Men jag har gått där i hemsjukvården och dessutom sett mycket annat, till exempel så har jag varit på flyktingförläggningens hälsovårdsmottagning.

Har också skrivit klart min Målinriktade Studie om vård av bensår och om sjukvårdsetik.

Det är så underbart att gå på möte på helgen sen. En uppfräschande inblick i vad Jesus håller på med över hela jorden.

"Den som har öra, han hör vad Anden säger till församlingen." Det är skördetid i nationerna. Carl-Gustav Severin är i Armenien, och 4000 blev frälsta på mötet i förrgår, 5000 igår, om jag minns den andra siffran rätt. Ulf berättade detta över högtalarna medan vi satt och fikade.

Till Albanien ska Ryska inlandsmissionen igen i vår och då blir det TV över hela landet igen. Församlingen i Tirana lever och mår bra. Nu går andedöpta troende på Albaniens gator. Också Bulgarien vill ha stor TV-kampanj. I kväll kommer regeringen till mötet i Armenien. Om jag minns rätt. Hela regeringen är det kanske inte.

Det är snart bara ett år kvar på de fyra åren, som Gud gav oss för Sovjetunionen. Den människa som ställer sig till Herrens förfogande får se stora under, får uppleva hur hans kraft flödar. Gradvis släpper Gud på mer. Jag tänkte det idag när Ulf berättade detta.

"*Jag har hört att Uppsala Nya Tidning skriver att vi inte har några kontanter*", sa ledaren för vår produktion av böcker till öst. "*Jag blev så full i skratt. Tror vi ska ta och köra iväg med en lastbil med rubel och tippa den på deras gård.*"

Ett kanadensiskt företag som jobbar med att sälja mat till östblocket, har beslutat sig för att ge tionde av sina intäkter till kristen verksamhet. Det är fråga om hundratals miljoner rubel. Som en första inbetalning har vi nu fått beviljat 29 miljoner rubel. Det är 2 miljoner i SEK, beror lite på vem man frågar. Men i OSS räcker dessa pengar längre än 2 miljoner eftersom rubeln lokalt är värd så mycket mer. Så de här pengarna skulle A. hämta hos regeringen i Uzbekistan. Landet är muslimskt, och de vill inte ge pengar till kristna alls. Men det var dessa pengar som skulle till det kanadensiska företaget, och som de i sin tur ville ge till Guds verk. Så första delen har vi mått. Den ska gå till biblar, som trycks i Moskva. Stora biblar, sa A. Om någon på mötet somnar, kan man kasta dem i huvet på dem. (Biblar till Sovjet var förr mycket små. Det bjöd mig emot att ge pengar till biblar som var tryckta med så liten stil att jag själv knappt kunde läsa den. Nu är en ny tid och man behöver inte gömma biblarna längre.) Vidare ska vi köpa två ryska lastbilar, att frakta varor med. En sådan ska vi ta rubler med till UNT! Nej, jag skojar. Men Ulf tänker skänka hundra tusen till Uppsala kommun, svenska kronor alltså, till en stipendiefond för elever i Uppsalas skolor som har det knackigt.

(Kommentar: Det försökte han också, men kommunen ville inte ta emot dem, pga att villkoren för att få stipendiet verkade så konstiga.)

Ulf avlöste A. på podiet. B.W. hade också lämnat rapport, det var det som jag skrev först om Östeuropa."*Det här är en kraftgärning*", sa Ulf. "*Tänk efter nu: det här är en kraftgärning.*

Nu är det dags för Kina. Känner du någon som kan översätta till kinesiska?", frågade han oss.

Mötet avslutades med stark bön en bra stund. Känns som en ny tid börjat, vilket det ju ofta gör. Jag har lärt mig numera, och tror på Guds profeter.

Du har nu fått ett referat av predikan. Många andra intressanta saker har kommit upp på sistone. Bland annat starka uppmaningar att vi ska göra oss av med onödiga skulder och planera återbetalningar. Sen det här med universitetet, men det har ni nog redan klart för er. Det är tid att tro på Herren och veta att kraftgärningar det är något han vill göra för oss även i vår tid. Så kan det även vara en kraftgärning när någon lyckas betala sina skulder genom att börja med det lilla man har i huset, se 2 Kon. 4:1-7. Principen är: betala din skuld först. Sedan må du och dina söner leva av det som blir över. Gud gör under.

Det är så intressant att skriva om detta för jag känner att det är något viktigt som den Helige Ande vill ha ut. Det är en så otrolig tid vi lever i, med kris för världen och oerhörd dynamik i det Gud gör. Själv gör jag nu praktik inom åldringsvården och blir nu ständigt bekant med folk som jobbar med gamla på servicehus och som hemtjänstassistenter, folk som jag sett på Livets Ord i alla tider. Undrar var jag hamnar till slut. Kanske blir jag sådan här kommunsyster och pysslar om de äldre. Eller så fortsätter jag på thorax. Eller så kanske jag får åka någonstans och göra något lagom stort hjältedåd i nån eftersatt provins i världen. Man hoppas ju på Israel men där finns så mycket kompetent folk nu när alla ryssarna har kommit och hälften är läkare och andra hälften violinister eller hur det nu var, jag minns inte. Det måste ju finnas något roligt och behövligt som jag kan sätta mina krafter i framöver. Gud har nog något bra. Det måste bara finnas en ordentlig förberedelse och det tar tid.

"*How do you eat an elephant?*", frågade F.A. "*The answer is: one piece at a time.*" Hans stora utmaning var att käka upp alla rubler som faller som manna från Canada. "*Det ni ser är en kraftgärning*", sa Ulf, och han menade inte bara alla rubler, utan hela det mäktiga verk som sker i Östvärlden och hur Guds hand så påtagligt är över alla som arbetar med detta. W. sa också att så känns det. Det

bara öppnas framför oss hela tiden.

Auf Wiedersehen!

/Karin

1992-08-08

Nu ser jag åter vad Gud har sagt: SVERIGE SKALL BLI FRÄLST! Jag säger det med frimodighet för jag vet vad jag har sett i min ande: Mörkret kommer att ta till flykten.

Nu när du går ut i din dag kommer livet inte att gå på räls. Det kommer att krångla, men ger du inte upp kan du göra något vackert av den att ge till Gud.

Att det krånglar är inget tecken på att han inte är med dig!

1994-05-15

Hej Erik med familj!

Här är så somrigt som man bara kan tänka sig. Häggen står i fullaste blom. Det luktar underbart. Solsken och värme har vi haft en längre tid, även om de senaste dagarna har varit något svalare. Jag väntar på att gå på semester. Det här året önskade jag 18/5 - 17/6. Så blir det också. Mamma kommer och hälsar på redan på onsdag.

Jag har nyss skrivit en artikel om arbetet i Albanien. Albanien som var de kinatrognas europeiska semesterparadis, och där man inte fick införa ens egen Bibel. Gudstjänster förekom inte efter en "kulturrevolution" eller ungdomsrevolt 1967. Sist av alla östeuropeiska länder började Albanien gå upp i fogarna 1991. B.W. som leder vårt missionsarbete i Östeuropa och som varit aktiv "bakom järnridån" sedan början av åttiotalet, reste ner i augusti detta år, 1991, och fick då en officiell inbjudan från kulturministern att vi skulle få ha möten och även sända på TV från kampanjen. B. hade talat med flera ministrar, som visat stort intresse för Bibeln och evangeliet. Därför började vårt missionsarbete i Albanien med en storskräll. Väckelsemöte på fotbollsstadion i Tirana med 25 000 (sant) åhörare, som entusiastiskt jublade, satte eld på sina T-shirts och viftade med dem i natten. 80 procent av befolkningen såg evenemanget på två timmars direktsänd TV. Carola sjöng, och eftersom hon vunnit Eurovisionsschlagerfestivalen tidigare samma år, var hon känd bland befolkningen. Evangelium blev predikat, och 90

procent av folket på stadion bad med i bönen till frälsning. Liknande gensvar var det ute i hemmen. Dagen efter skrek folk halleluja på gatorna i Tirana.

Folk har detta i livligt minne än i dag. Det har medfört att arbetet ute i städerna med mötesserier och bildande av församlingar fick en rejäl skjuts redan från början. Bibelskolan i Tirana som startade 1992 på hösten fick till exempel 200 elever redan från början, och ansökningarna hade kommit från 20 städer, från personer som blivit frälsta under TV-programmet. Det är enastående, och mycket roligt. Muslimerna vaknade några dagar för sent. Samma dag som kampanjen 1991 avslutades, kom den första delegationen från Saudiarabien. De anser Albanien vara ett muslimskt land som ska tillbaks till sina rötter. De rötterna är emellertid inte så djupa som kristendomens. Församlingar fanns här redan på apostolisk tid. Paulus predikade evangelium "så långt som till Illyrien" han besökte Butrinti, i södra Albanien, och en annan apostel reste till hamnstaden Durres utanför Tirana. Muslimerna har alltsedan TV-kampanjen bekämpat oss, men aldrig lyckats med sitt mål att få ut oss, utan det försprång som vi hade från början har vi behållit.

Jag har hört vrålet från de 25 000 på band, när Ulf Ekman utropade: "*Ateismen är död - Kommunismen är död - Men Jesus lever!!!*"

/Karin

[<– Till Del 2](#) | [Till Del 4 –>](#)